

Εισαγωγή νέων τεχνολογιών στις θαλάσσιες μεταφορές της Κρήτης

του Απόστολου Δ. Παπανικολάου

Εισαγωγή

Στόχος της παρούσας εισήγησης, είναι αφενός, μία παρουσίαση των τελευταίων εξελίξεων στο διεθνή και Ελληνικό χώρο, ως προς την εισαγωγή και εφαρμογή νέων τεχνολογιών στις θαλάσσιες μεταφορές και αφετέρου μία αρχική προσέγγιση της ειδικής περιπτωσης των θαλασσών μεταφορών της Κρήτης, στα πλαίσια των δυνατοτήτων ανάπτυξης της υποδομής της νήσου και της διαμόρφωσης ενός περιφερειακού οικονομικού κέντρου στην Ανατολική Μεσόγειο.

Με τον όρο «ένεσ τεχνολογίες στις θαλάσσιες μεταφορές», θεωρούμε εδώ τόσο «πλοία νέας τεχνολογίας», δηλ. πλοία μη συμβατικής σχεδίασης με λειτουργικά χαρακτηριστικά υψηλών προδιαγραφών, κατά κανόνα πλοία με σημαντικά υψηλές ταχύτητες υπηρεσίας άνω των 30 (ενίστε των 20) και μέχρι (στο απότερο μέλλον) των 80 - 100 περίπου κόμβους (55 έως 180 χλμ/ώρα), αλλά και κάθε τεχνολογική εξελίξη στο ολικό σύστημα των θαλασσών μεταφορών, που βελτιώνει την αποδοτικότητα του παρόντος συστήματος, όπως π.χ. τη μηχανοργάνωση του

συστήματος κρατήσεων και διαχείρισης θέσεων επιβατών και ναύλωσης φορτίου, ή της διαχείρισης της λειτουργίας λιμένων, την εισαγωγή νέων ολοκληρωμένων συστημάτων τηλεπικονιωνιών κλπ. Κατά μία γενικότερη έννοια, θεωρούμε στο ίδιο πλαίσιο, την δυνατότητα εκσυγχρονισμού ενός υπό εξέταση συστήματος θαλασσών μεταφορών, που περιλαμβάνει την εισαγωγή νέων τύπων πλοίων ή νέου τρόπου μεταφοράς φορτίων, την αναβάθμιση των μέσων φορτοεκφόρτωσης και των μεταφορικών κόμβων, εδώ των λιμένων, καθώς και της διακίνησης του φορτίου από τον παραγωγό στον καταναλωτή.

Στα πλαίσια της παρούσας εισήγησης, η αναφορά στις «θαλάσσιες μεταφορές της Κρήτης», περιλαμβάνει τις θαλάσσιες γραμμές επικοινωνίας της Κρήτης με την Ελληνική ηπειρωτική χώρα και τα νησιά του Αιγαίου, τους τοπικούς πλόες μεταξύ λιμένων της Κρήτης, αλλά και τις διεθνείς γραμμές επικοινωνίας της Κρήτης με την Ιταλία και τις χώρες της Μέσης Ανατολής και Βορείου Αφρικής, πέραν της Κύπρου.

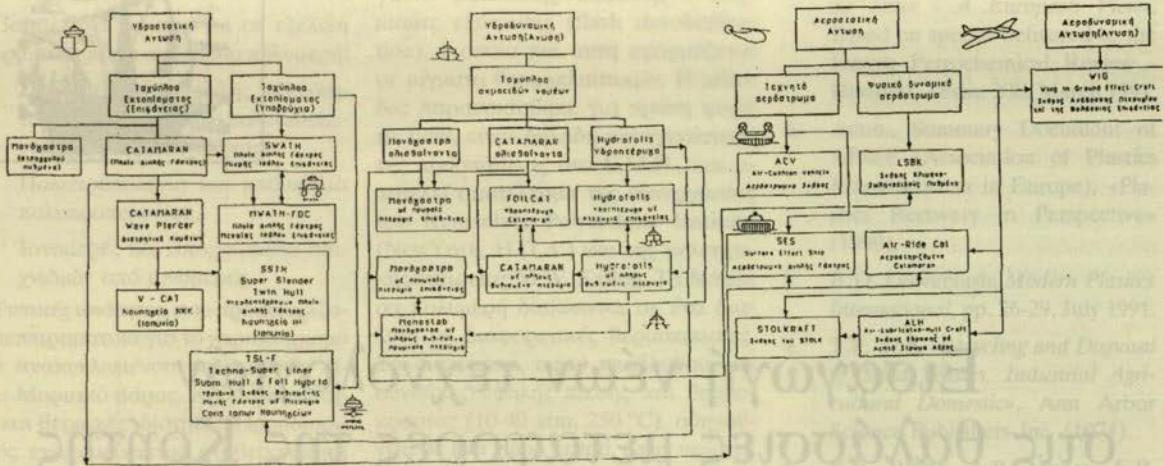
Οι Ελληνικές ακτοπλοϊκές μεταφορές, παρουσίασαν τα τελευταία 20 - 30 χρόνια μία σημαντική μετεξέλιξη, που χαρακτηρίζεται από τη σταδιακή, αλλά συστηματική, αντικατάσταση των παλαιών, καθαρά επιβατηγών πλοίων με μικτά επιβατηγά-οχηματαγωγά πλοία,

που αποτελούν πλέον το βασικό μεταφορικό μέσο για επιβάτες, Ι.Χ.Ε και Φ/Γ οχήματα τόσο στα Ελληνικά πελάγη, αλλά και τις διεθνείς γραμμές θαλάσσιας επικοινωνίας της Ελλάδας με τις γειτονικές χώρες. Η επόμενη σημαντική αλλαγή στην Ελληνική ακτοπλοΐα, που αναμένεται να συντελεσθεί κατά τα επόμενα 10-20 χρόνια, θα επηρεασθεί από μια σειρά ποικιλόμορφων παραγόντων, που εν μέρει ισχύουν γενικά για τις παγκόσμιες θαλάσσιες μεταφορές και εν μέρει ειδικά για τις θαλάσσιες μεταφορές της Ελλάδας, ή εδώ ειδικότερα της Κρήτης.

Τέτοιοι παραγόντες τεχνικής, οικονομικής, πολιτικής και γεωστρατηγικής φύσης, είναι ενδεικτικά και οι εξής:

1. Η δυνατότητα κατά την ερχόμενη δεκαετία εισαγωγής διαφόρων σύγχρονων τύπων πλοίων, περιλαμβανομένων των ταχύπλοων πλοίων νέας τεχνολογίας, που φαίνεται ότι είναι σε θέση να αποδοφήσουν, υπό ορισμένες συνθήκες, ένα σημαντικό μέρος της αγοράς των μεταφορών επιβατών-οχημάτων, αλλά και των ελαφρών σχετικά φορτίων υψηλής αξίας, σε βάρος των συμβατικών Ε/Γ-Ο/Γ πλοίων και των αερομεταφορών.
2. Η ανάπτυξη και εισαγωγή ολοκληρωμένων συστημάτων πληροφορικής και μηχανοργάνωσης στουχείων, υπο-

Ο Α. Παπανικολάου είναι καθηγητής στο Τμήμα Ναυπηγών Μηχανολόγων Μηχανικών Ε.Μ.Π.

Σχήμα 1: «Πλοία Νέας Τεχνολογίας: Διάγραμμα εξελιξης βασικών και υφριδικών τύπων ταχυπλόων, συμβατικών και μή, πλοίων νέας τεχνολογίας» [8]

συστημάτων ή και πλήρων συστημάτων θαλασσών μεταφορών, παράλληλα με την ανάπτυξη των τηλεπικοινωνιών.

3. Η βελτίωση της υποδομής των μεταφορικών κόμβων-λιμένων, της πρόσθιασης αυτών καθώς και των μέσων φροτοεκφόρτωσης.

4. Η απελευθέρωση της αγοράς των θαλασσών μεταφορών σε Ευρωπαϊκό επίπεδο (άροτ «cabotage») και η συνεπαγόμενη τόνωση του ανταγωνισμού μεταξύ των πλοιοκτητών.

5. Η αναμενόμενη και αναγκαία προσαρμογή της Ελληνικής νομοθεσίας και του τραπεζικού συστήματος στα νέα δεδομένα μετά την άρση του «cabotage» και την απελευθέρωση των αγορών.

6. Η ανάγκη αντικατάστασης εντός της επόμενης 10ετίας, λόγω υπέρβασης του ορίου ηλικίας (35ετία), τουλάχιστον του 50% των Ε/Γ και Ε/Γ-Ο/Γ πλοίων της σημερινής Ελληνικής ακτοπλοΐας. Οι συνεπαγόμενες επενδύσεις, κατά πρόχειρους υπολογισμούς, θα ξεπεράσουν το ένα (1) τρισεκατομμύριο δρχ.

7. Οι πολιτικές εξελίξεις στα Βαλκάνια και ιδιαίτερα η δυνατότητα απόδοσκοπης πρόσθιασης της Ελλάδας προς τις χώρες της Ευρωπαϊκής Κοινότητας μέσω της πρώην Γιουγκοσλα-

βίας. Η ανάπτυξη των γραμμών επικοινωνίας με την Ιταλία.

Ειδικότερα για τις θαλάσσιες μεταφορές της Κρήτης ισχύουν, πέραν των άλλων, και οι εξής παράγοντες:

8. Η δυνατότητα ανάπτυξης της Κρήτης ως ένα περιφερειακό οικονομικό κέντρο με βάση την προνομιακή γεωγραφική θέση της νήσου («σταυροδρόμι τριών ηπείρων»). Συνεπαγόμενες δραστηριότητες οικονομικού ενδιαφέροντος είναι χαρακτηριστικά: ανάπτυξη διαμετακομιστικού κέντρου εμπορευματοκιβωτίων («container transhipment/distribution terminal»), ανάπτυξη σταθμών ανεφοδιασμού και συντήρησης-επισκευής εμπορικών πλοίων, ανάπτυξη υποδομής και δημιουργία κέντρου ναυτιλιακών εταιριών («Εμποροναυτιλιακό κέντρο»).

9. Η ταχεία και οικονομική μεταφορά των αγροτικών προϊόντων της Κρήτης προς την κατανάλωση στην ηπειρωτική Ελλάδα, τις χώρες της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, ή τις χώρες της Μεσογείου Ανατολής και Βορείου Αφρικής. Επίσης η ανάγκη σύνδεσης της Κρήτης με τα διάφορα κέντρα παραγωγής πρώτων υλών και βιομηχανικών προϊόντων.

10. Οι ενδοεπικοινωνίες και ενδομεταφορές προϊόντων στην Κρήτη που σημειώνονται σήμερα, κατά κύριο λόγο,

στις προβληματικές οδικές συγκοινωνίες.

11. Η ανάπτυξη της λιμενικής υποδομής της Κρήτης που αναφέρεται είτε στον εκσυγχρονισμό ή επέκταση ή ανασχεδιασμό υπαρχόντων εγκαταστάσεων (π.χ. λιμένες Ηρακλείου, Χανίων και Ρεθύμνου), είτε στην δημιουργία νέων λιμένων εκτός των πληθυσματικών κέντρων (π.χ. ενδεχομένως στο νότιο μέρος της νήσου).

Η ανωτέρω καταγραφή των διαφόρων παραγόντων που επηρεάζουν και θα επηρεάσουν στο μέλλον σημαντικά τις θαλάσσιες μεταφορές στην Ελλάδα και την Κρήτη δεν είναι δυνατό να είναι πλήρης λόγω της πολυπλοκότητας του προκειμένου θέματος. Στην εισήγηση που ακολουθεί, θα γίνει μία καταρχήν συζήτηση των ανωτέρω αναφερόμενων παραγόντων και θα προδιαγραφεί, στο μέτρο που απαιτείται και είναι εφικτό, ένα πλαίσιο αναγκαίων ενεργειών ή στρατηγικών για την επίτευξη του υψηλού στόχου, που είναι η προσαρμογή της οικονομίας της Ελλάδας στα δεδομένα των προηγμένων εταίρων της στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα εντός της επόμενης 10-20ετίας. Όπως είναι προφανές, το προτεινόμενο πλαίσιο δραστηριοτήτων, ενεργειών και αναπτυξιακών έργων, απαιτεί συντονισμένες προσπάθειες διαφόρων φο-

ρέων (πολιτεία, δημόσιες και ιδιωτικές επιχειρήσεις, ερευνητικοί και μελετητικοί φορείς), χωρίς την συνεργασία των οποίων κάθε, έστω και μεμονωμένη, επιτυχία θα είναι πρακτικά αδύνατη.

Πλοία νέας τεχνολογίας

Την τελευταία δεκαετία παρατηρείται σε παγκόσμια κλίμακα μία έντονη και συνεχώς εντεινόμενη ενασχόληση διαφόρων φορέων (ερευνητικοί και μελετητικοί φορείς, ναυπηγεία, εφοπλιστές, στρατιωτικοί φορείς) με τα γνωστά στην Ελλάδα ως «πλοία νέας τεχνολογίας» ή στην «κοινή δημοσιογραφική γλώσσα» τα γνωστά και ως «καταμαράν». Όπως όμως εξηγείται παραστατικά στο Σχήμα 1, είναι παρόλο για τα τελείως λανθασμένο να ουλεί κανείς γενικά για «καταμαράν», εφόσον ο κάθε τύπος έχει ιδιαίτεροτητες, τόσο σχεδιαστικές - κατασκευαστικές, όσο και λειτουργικές - οικονομικές, που ανατρέπουν στην πράξη κάθε προσπάθεια γενικεύσης των οποίων συμπερασμάτων είναι δυνατό να υπάρχουν για συγκεκριμένους τύπους, υπό ορισμένες συγκεκριμένες επιχειρησιακές συνθήκες.

Τα σημερινά σύγχρονα ή σχεδιαζόμενα μελλοντικά θαλάσσια μεταφορικά μέσα, διακρίνονται για τις υψηλές μεταφορικές ταχύτητες, την άριστη συμπεριφορά σε κυματισμούς, την ασφαλή και άνετη διακίνηση επιβατών και φορτίων, τη μείωση του χρόνου φορτοεκφόρτωσης και την εν μέρει προστασία του περιβάλλοντος (αποσυμφρονηση οδικών συγκοινωνιών).

Είναι αναμφισβήτητο ότι έχουμε πλέον εισέλθει στον αιώνα των ταχύπλων πλοίων νέας τεχνολογίας, που υπόσχονται στο μέλλον ταχύτητες έως και 100 περίπου κόμβων. Πρόγραμμα το οποίο, θα σήμαινε για την Κρήτη, ότι είναι δυνατό να φθάσει κανείς εντός μίας ώρας στον Πειραιά, χωρίς τις γνωστές ταλαιπωρίες ή τους κινδύνους ενός αεροπορικού ταξιδίου ίδιας περίπου διάρκειας. Όλες οι βιομηχανικές ισχυρές χώρες της υφήλιου, έχουν επενδύσει τεράστια ποσά στην έρευνα του τομέα αυτού, όπως το Υπουργείο Αμύνης των Η.Π.Α., κατά κύριο λόγο για στρατιωτικές εφαρμογές, η πρώην Σοβιετική Ένωση και η Κίνα, η Ιαπωνία

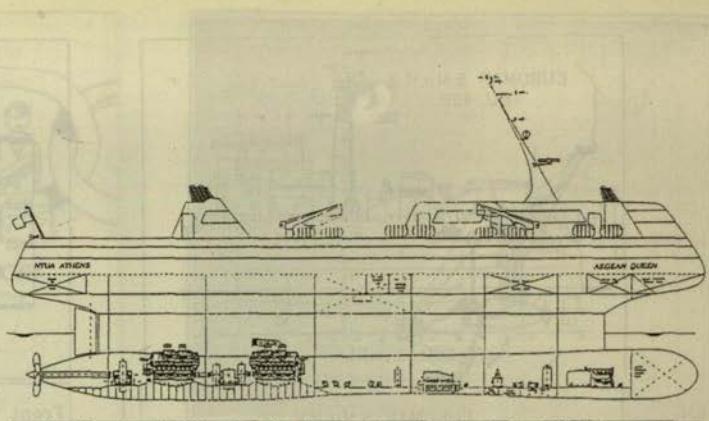

Fig. 5 Side profile of passenger/car ferry Aegean Queen

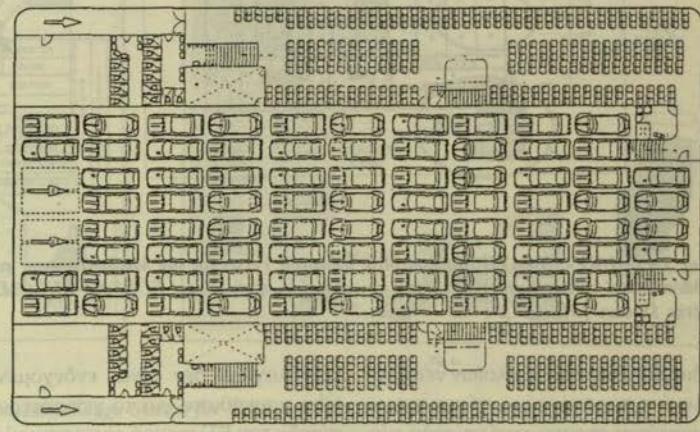
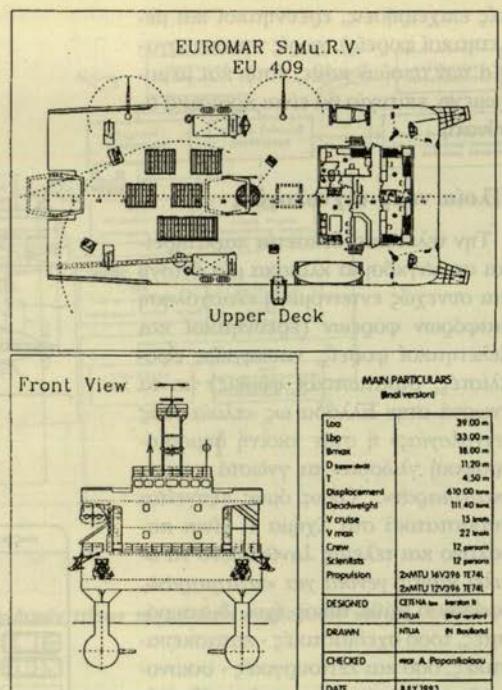
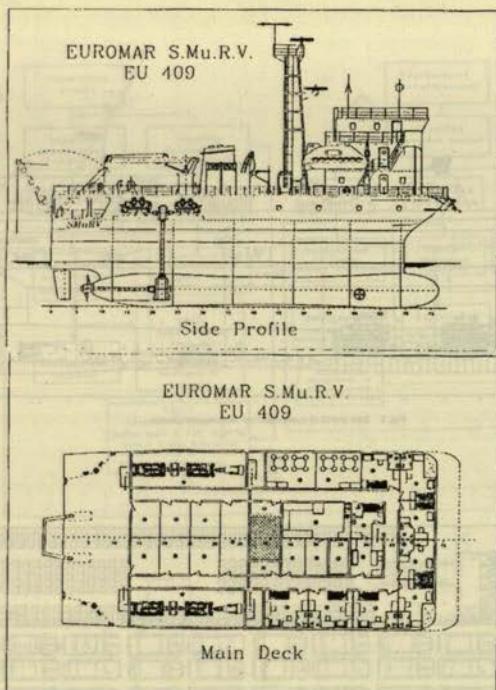

Fig. 6 Passenger/car deck of high-speed SWATH Aegean Queen

Σχήμα 2: «Aegean Queen» : Ελληνικής σχεδίασης ταχύπλοο Ε/Γ-Ο/Γ πλοίο τύπου SWATH για την γραμμή Πειραιάς-Κρήτη, ολικό μήκος 50 μ, 800 επιβ., 88 IXE, ταχύτητα 30 κόμβοι (ΕΜΠ, Εργαστήριο Μελέτης Πλοίον [2])

με ένα consortium συνεργασίας των επτά μεγαλύτερων ναυπηγείων της-πρόγραμμα Techno-Super-Liner (TSL) για εμπορικές εφαρμογές, η Γερμανία με ένα consortium συνεργασίας των μεγαλύτερων ναυπηγείων της -πρόγραμμα Schnellle und Unkonventionelle Fahrzeuge (SUS) για εμπορικές εφαρμογές, τα προγράμματα μεμονωμένων ή συμπραξιών διαφόρων ναυπηγείων μεσαίου και μεγαλύτερου μεγέθους στη Νορβηγία (Fjells strand, Kvaerner, Wetamarin : CATAMARANS, Foil-CATs, SES²), Σουηδία, Φινλανδία (Radisson's SWATH³ cruiser «Dia-

mond», STENA's High-Speed SWATH Pass.- Car Ferry, ολικό μήκος 124 m, πλάτος 40 m, Βύθισμα έως 4.5 m, μεταφ. ικανότητα 1500 τόννοι, ταχ. άνω των 35 κόμβων), Αυστραλία (INCAT's / AUSTAL's Wavepiercers⁴), N. Κορέα, Σιγκαπούρη, M. Βρετανία (FBM's SWATH Pass. Ferry «Patria»), Ολλανδία, Ιταλία (Rodriquez High Speed Monohull Aquastrada «Guizo», ολικό μήκος 101.75 m, μεγ. ταχύτητα 43 κόμβοι, 450 επιβ., 126 IXE), για να αναφέρουμε περιληπτικά τις πλέον σημαντικές διεθνείς τεχνολογικές εξελίξεις. Ως προς τις υλοποιήσεις διαφόρων

Σχήμα 3: «SMURV»: SWATH Multipurpose Research Vessel for the Mediterranean, ταχύπλοο ερευνητικό-ωκεανογραφικό σκάφος για την Μεσόγειο (consortium ενθουσιακής συνεργασίας, πρόγραμμα EUREKA-EUROMAR EU 409, Δ/νση έργου: ΕΜΠ, Εργαστήριο Μελέτης Πλοίου [3])

σχεδιασθέντων τύπων πλοίων νέας τεχνολογίας παρατηρούμε, πέραν των εφαρμογών σε στρατιωτικό επίπεδο, μία εν μέρει επαναστατική διείσδυση στο χώρο των μικρών Ε/Γ σκαφών, όπου σε ορισμένες περιπτώσεις η ζήτηση για την εισαγωγή νέων σκαφών δεν καλύπτεται από την τρέχουσα προσφορά των κατασκευαστών. Αντίθετα, η διείσδυση στο χώρο των μεγαλύτερων εμπορικών πλοίων, κατά κύριο λόγο στα Ε/Γ, Ε/Γ-Ο/Γ, κροναζειρόπλοια και φορτηγά προϊόντων υψηλής αξίας, είναι πλέον προσεκτική, όμως με συνεχώς αυξανόμενη ζήτηση που αναμένεται να ενταθεί μετά την κατασκευή και επιτυχή λειτουργία των πρώτων μεγαλύτερων πρωτότυπων (prototypes) - προϊόντων της σημερινής έρευνας. Τέτοια μεγάλα prototypes υλοποιούνται αυτή τη στιγμή, κατά κύριο λόγο, στην Ιαπωνία και τη Φινλανδία, κατόπιν συνεργασίας διαφόρων ερευνητικών κέντρων και ναυπηγείων (βλ. [1]).

Με αναφορά στην Ελληνική τεχνογνωσία στον τομέα των πλοίων νέας

τεχνολογίας, δεν είναι ενδεχομένως κάπι ασυνήθιστο για το γενικότερο επίπεδο του Ελληνικού ερευνητικού δυναμικού, να καταγραφεί ότι, παρά τις διεθνώς πολλαπλώς αναγνωρισμένες ελληνικές σχεδιάσεις δύο ταχυπλόων πλοίων τύπου SWATH (το Ε/Γ-Ο/Γ «Aegean Queen» για την γραμμή Πειραιώς-Κορίτη, Σχήμα 2[2] και το ερευνητικό ωκεανογραφικό σκάφος «SMURV»- πρόγραμμα EUROMAR, Σχήμα 3[3]) από το Εργαστήριο Μελέτης Πλοίου της ΕΜΠ, η κατασκευαστική εμπειρία και το ουσιαστικό ενδιαφέρον διαφόρων αρμοδίων φορέων στην χώρα μας, παραμένουν σε ασήμαντα επίπεδα, πλήν κάποιων μεμονωμένων προσπαθειών σχεδίασης και κατασκευής μικρών καταμαράν χαμηλών ταχυτήτων από εγχώρια μελετητικά γραφεία και ναυπηγεία (καλύτερα: οργανωμένα συνεργεία σε μισθωμένους χώρους) του Περάματος. Αξιοτρόσεκτη είναι πάντως μία εν εξελίξει και διεθνώς πρωτότυπη κατασκευή ενός ελληνικής σχεδίασης υβριδικού κατα-

μαράν μήκους 80 περίπου μέτρων, εκπολισμάτος 1900 περίπου τόννων και ταχύτητας 22 κόμβων, σε ναυπηγεία του Περάματος, που πραγματοποιείται υπό την επίβλεψη Ελληνικού μελετητικού γραφείου και του Γερμανικού Νηογνώμονα(Germanischer Lloyd). Όπως βέβαια αρνητικά αξιοπρόσεκτη είναι και η παντελής απονοία των «μεγάλων» Ελληνικών ναυπηγικών μονάδων από τον τομέα αυτό, αλλά και η απροθυμία της Ελληνικής πολιτείας (ΥΒΕΤ, ΓΓΕΤ, ΥΠΕΘΟ, YEN) να υποστηρίξει ουσιαστικά τις προσπάθειες των ολίγων, που είναι σε θέση να ασχολούνται και ασχολούνται με τα θέματα αυτά. Ας όφονται οι «καθ' ύλην» αρμόδιοι κάθε αρμοδιότητας που πρέπει να ενδιαφέρονται για την ανάπτυξη της χώρας μας...

Οπως αποδεικνύεται από σχετικές οικονομοτεχνικές και επιχειρησιακές μελέτες, τα ταχύπλοα πλοία νέας τεχνολογίας είναι σε θέση να απορροφήσουν, υπό ορισμένες πάντα τεχνοοικονομικές και επιχειρησιακές συν-

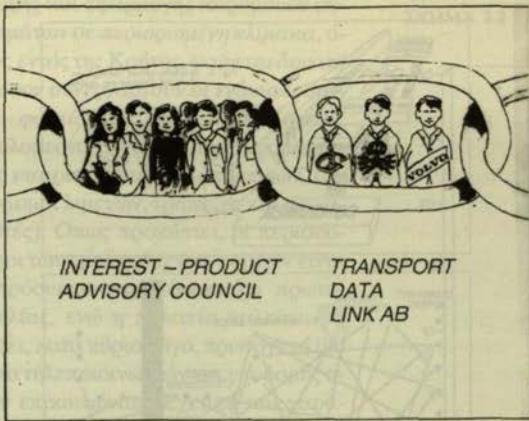

Fig. 3.

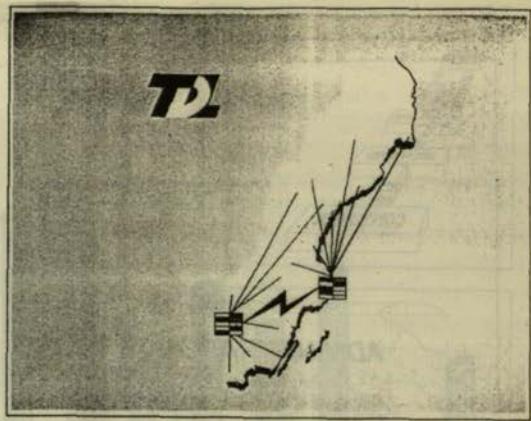

Fig. 5.

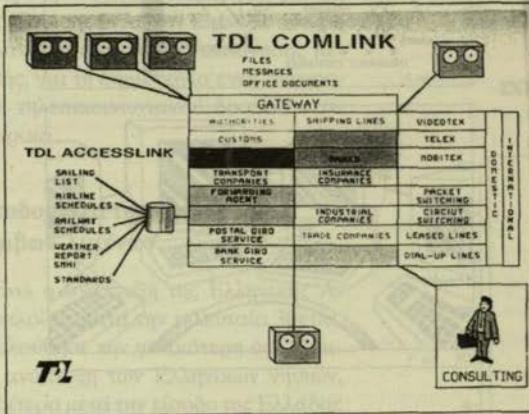

Fig. 4.

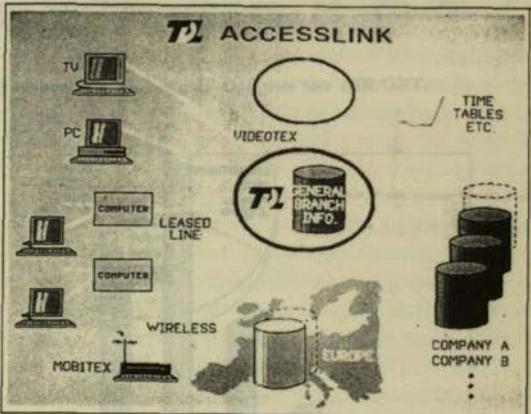

Fig. 6.

Σχήμα 4: «TDL- Transport Data Link: Information Interchange System for Transport and Trade» (Fig. 3-4-5-6- [4])

θήκες, ένα σημαντικό μέρος της αγοράς των μεταφορών επιβατών, ελαφρών οχημάτων και προϊόντων υψηλής αξίας σε βάρος των συμβατικών Ε/ΓΟ/Γ πλοίων και των αερομεταφορών. Η χρησιμοποίηση πλοίων νέας τεχνολογίας είναι πλέον ανταγωνιστική για μικρές σχετικά διαδρομές, έως 100 περίπου μιλια (βλ. π.χ. την επιτυχία των υδροπτέρυγων, των «πρώτων» επιτυχιανών πλοίων «νέας τεχνολογίας» με περιορισμένες δύναμεις δυνατότητες χρήσης), ενώ για διαδρομές άνω των 200 μιλιών, που πρακτικά δεν έχουμε στην Ελληνική ακτοπλοΐα πλην ελαχίστων εξαιρέσεων, θα πρέπει να αναμένουμε την επίτευξη υψηλότερων, των σημερινών ταχυτήτων, σε συνδυασμό με την οικονομική τους λειτουργία. Ιδιαίτερη προσοχή, ανεξαρτήτως οικονομικότητας, είναι απαραίτητο να δίνεται στην συμπεριφορά του υπό δρομολόγηση πλοίου στους συνήθεις κυμα-

τισμούς της συγκεκριμένης διαδρομής (βλ. συνήθεις καταστάσεις θάλασσας εποχιακά, τοπικά και γενικά στο Αιγαίο). Έτσι, θα αποφευχθούν εκπλήξεις, τόσο για τους επιβάτες, όσο για τους πλοιοκτήτες και τους κατασκευαστές, που μπορούν να οδηγήσουν άμεσα στην πλήρη οικονομική αποτυχία (βλ. π.χ. παράδειγμα catamaran «Νέαρχος»). Επίσης, θεωρείται απαραίτητο να γίνει κατανοητό από την Πολιτεία, ότι ένα ταχύτερο πλοίο νέας τεχνολογίας, δεν είναι λογικό να εξαναγκάζεται να δρομολογείται για ένα μεγάλο αριθμό λιμένων (οπότε αναγρέται η υπεροχή της υψηλής ταχύτητας, βλ. παράδειγμα SES της Πειραιώς Α.Ν.Ε.) ούτε μπορεί να διέπεται από τους ιδίους κανονισμούς απόπλου όπως τα συμβατικά πλοία ίδιου μήκους (βλ. θεσμός αδειών σκοπιμότητας YEN και κανονισμοί απαγορευτικού απόπλου της ΕΕΠ).

Πληροφορική-μηχανοργάνωση - τηλεπικοινωνίες

Σύγχρονα, θαλάσσια και μη, μεταφορικά συστήματα, διακρίνονται για την αφομοίωση ολοκληρωμένων συστημάτων πληροφορικής και τηλεπικοινωνιών, που στηρίζουν την μηχανοργάνωση και αμοιβαίνα επικοινωνία όλων των στοιχείων μίας μεταφορικής αλυσίδας. Η τελευταία αρχίζει από το σημείο παραγωγής ενός υπό μεταφορά προϊόντος και καταλήγει στον καταναλωτή του προϊόντος ή, εφόσον πρόκειται για μεταφορά επιβατών, αρχίζει στο σημείο αναχώρησης του επιβάτη και καταλήγει στον προορισμό του (*door to door concept*). Παρόμοια συστήματα πληροφορικής είναι γνωστά και ως συστήματα EDI (Electronic Data Inter change Systems) και έχουν διεισδύσει, τούλαχιστον τμηματικά, σε όλες τις ανεπτυγμένες χώρες της υφη-

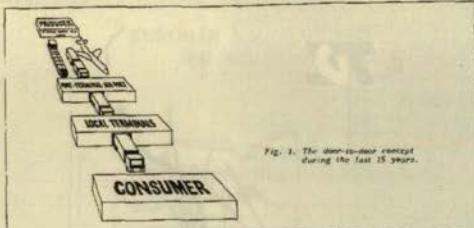

Fig. 1. The door-to-door concept during the last 15 years.

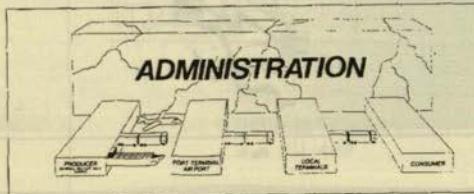

Fig. 2. Deficiencies in administration.

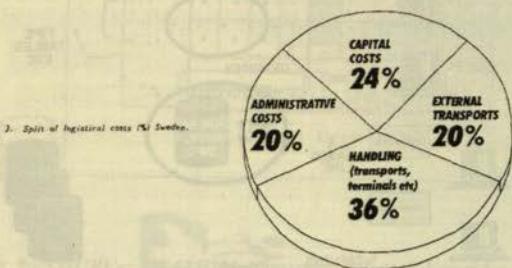

Fig. 3. Split of logistical costs (% Sweden).

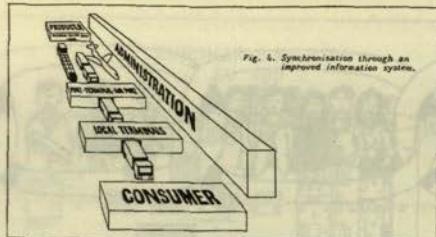

Fig. 4. Synchronization through an improved information system.

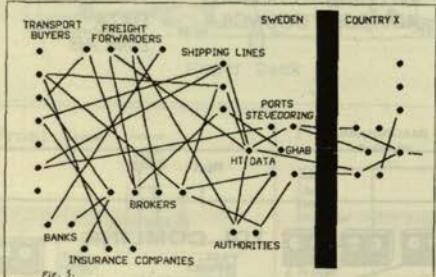

Fig. 5.

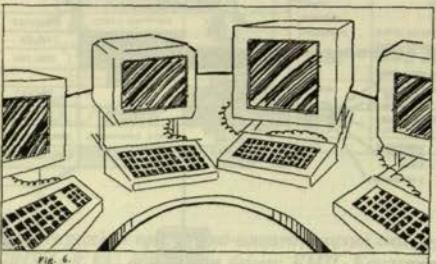

Fig. 6.

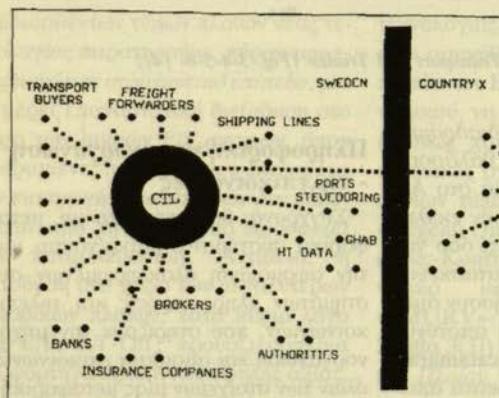

Fig. 7. An information switching centre.

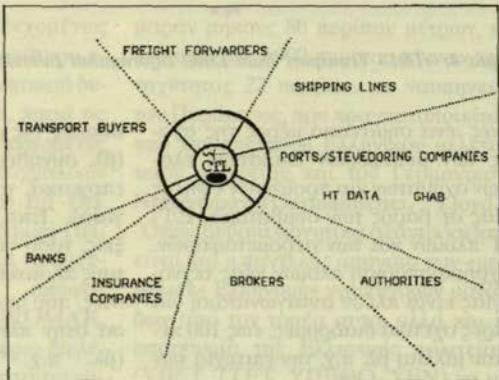

Fig. 8.

Σχήμα 5: «Door to Door Information Concept for Ports and their Users» (Fig. 1-2-3-4-5-6-7-8 [5]).

λίου. Αναφέρονται χαρακτηριστικά το Σουηδικό ολοκληρωμένο σύστημα TDL (Transport Data Link: Information Interchange System for Transport and Trade, βλ. και Σχήμα 4 [4]) και το εξειδικευμένο σύστημα διαχείρισης πληροφοριών του λιμένος των Gothenburg (βλ. Σχήμα 5[5]).

Η σχετική αναφορά στην Ελληνική πραγματικότητα είναι τραγική, και βέβαια για μία σύγχρονη χώρα απαράδεκτη. Με δεδομένες τις ελλείψεις στις τηλεπικοινωνίες και στην μηχανοργάνωση της χώρας, όπου ακόμα και πρωτογενείς ανάγκες παραμένουν ανικανοποιήτες, όπως π.χ. η ύπαρξη επαρ-

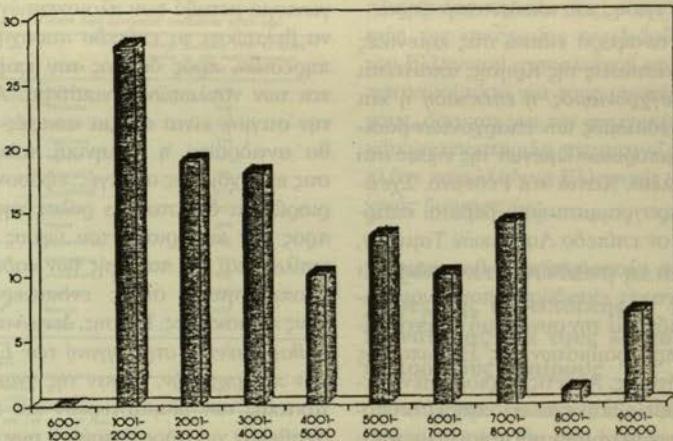
κών τηλεφωνικών γραμμών ή η αδυναμία κράτησης θέσεων μετ' επιστροφής σε όλα σχεδόν τα πλοία, είναι ενδεχομένως εκτός τόπου και χόρου να μεταφέρονται σκέψεις για την εφαρμογή σύγχρονων συστημάτων πληροφορικής και τηλεπικοινωνιών στην χώρα μας. Όμως, οι δυνατότητες ανά-

πτυξής και εφαρμογής παρόμοιων συστημάτων σε περιορισμένη κλίμακα, διπλας εντός της Κρήτης, φαίνεται δυνατή εφόσον συνεργαστούν οι ενδιαφερόμενοι φορείς (παραγωγοί προϊόντων, ναυλομεσίτες, ναυτιλιακές/εφοπλιστικές εταιρίες, εταιρίες μεταφορών, οργανισμοί λιμένων, τράπεζες και ασφαλιστές). Οπως προκύπτει, οι περισσότεροι των εμπλεκόμενων φορέων είναι εκπρόσωποι της «ιδιωτικής» πρωτοβουλίας, ενώ η πολιτεία καλείται να λύσει, κατά κύριο λόγο, πρωτογενή θέματα τηλεπικοινωνιών και υποδομής οδών επικοινωνίας. Σχετική και χαρακτηριστική φαίνεται να είναι και η πολύ πρόσφατα ανακοινωθείσα ανάθεση της Ένωσης Ελλήνων Εφοπλιστών, σε Ιολανδική εταιρία της εκπόνησης μελέτης, για τη δημιουργία ενός σύγχρονου τηλεπικοινωνιακού δικτύου στον Πειραιά.

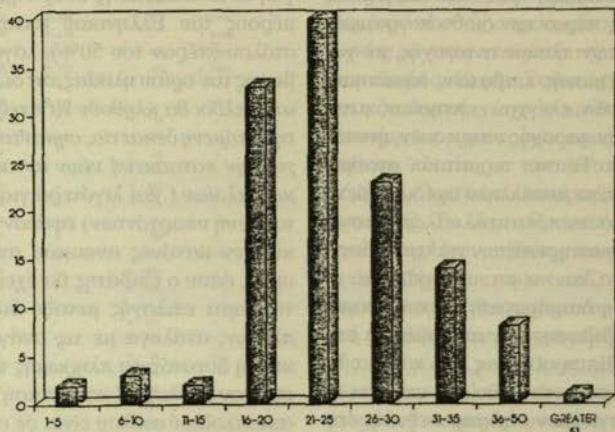
Υποδομή μεταφορικών κόμβων-λιμένων

Ενώ η ανάπτυξη της Ελληνικής Ακτοπλοΐας, κατά την τελευταία 30ετία, ακολούθησε την γενικότερη οικονομική ανάπτυξη των Ελληνικών νησιών, ιδιαίτερα μετά την είσοδο της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα, η λιμενική υποδομή και γενικότερα οι κόμβοι της μεταφορικής αλυσούσιδας, δεν ακολούθησαν τις παραπάνω εξελίξεις. Εμφανέστατο αρνητικό παράδειγμα αποτελεί ο λιμένας του Πειραιά, χωρίς βέβαια να υστερούν σε ανεπάρκεια κάθε είδους, οι λιμένες των περισσότερων Ελληνικών νησιών. Βέβαια εννοείται ότι, πέραν της ύπαρξης επαρκούς αριθμού, μεγέθους ή και θέσης αποβαθρών, απαιτείται η διάθεση σύγχρονων μέσων φορτοεκφόρτωσης, η εξασφάλιση της ελεύθερης πρόσβασης του λιμένα από την θάλασσα, η εξίσου εύκολη πρόσβαση του λιμένα από την ξηρά, η ύπαρξη επαρκών χώρων αναμονής επιβατών και στάθμευσης οχημάτων κάθε χρήσης και μεταφοράς πάσης φύσεως φορτίου, η ύπαρξη χώρων αποθήκευσης φορτίου και εμπορευμάτων, η ύπαρξη δεξαμενών υποδοχής καταλοίπων πετρελαίου και αποβλήτων, διπλας επιτάσσουν και οι διεθνείς κανονισμοί προστασίας του θαλάσσιου περιβάλλοντος (MARPOL), η ύπαρξη επαρκών και σύγχρονων μέσων τηλεπικοινω-

ΣΧΗΜΑ 2.2 Κατανομή χωρητικότητας (κόροι, GRT) Ε/Γ-Ο/Γ άνω των 1000 GRT.

ΣΧΗΜΑ 2.3 Κατανομή ηλικίας Ε/Γ-Ο/Γ άνω των 1000 GRT.

Σχήμα 6: «Κατανομή ηλικίας Ε/Γ-Ο/Γ πλοίων της Ελληνικής ακτοπλοΐας» (Σχήμα 2.3 [9])

νών και καταστημάτων παροχής υπηρεσιών (τράπεζες, ταξιδιωτικά γραφεία κλπ.). Είναι χαρακτηριστικό ότι τα περισσότερα, αν δχι δλα, από τα παραπάνω στοιχεία, λείπουν σήμερα από σχεδόν «κάθε» Ελληνικό λιμένα, με αποτέλεσμα την αύξηση του μεταφορικού κόστους, τις ταλαιπωρίες των χρηστών και τις ποικιλες άλλες δυσλειτουργίες των συστήματος των θαλασσών μεταφορών της χώρας μας, που υπερβαίνονται στην πράξη με αυτοσχεδιασμούς των άμεσα θιγομένων.

Με αναφορά ειδικά στα πλοία νέας τεχνολογίας η απαραίτητη λιμενική υποδομή δεν απαιτεί σημαντικές πρό-

σθετες επενδύσεις για εξειδικευμένες λιμενικές εγκαταστάσεις πέραν της δυνατότητας εφαρμογής, για ορισμένους τύπους, ειδικών ραμπών για την ταχεία φορτοεκφόρτωση οχημάτων. Αντιθέτα, δλοι σχεδόν οι γνωστοί τύποι πλοίων νέας τεχνολογίας, χαρακτηρίζονται για τις άριστες δυνατότητες ελιγμών, ταχείας προσέγγισης της αποβάθρας, καθώς και άνετης και ταχείας φορτοεκφόρτωσης. Συνεπώς, τα χαρακτηριστικά αυτά οφέλη πρέπει να είναι, κατά το δυνατό, πλήρως εκμεταλλεύσιμα και από πλευράς διάθεσης επαρκών λιμενικών εγκαταστάσεων, διότι διαφορετικά η υπεροχή της υψη-

λής μεταφορικής ταχύτητας στήν θάλασσα αναφέται από τη στιγμή της προσέγγισης του πλοίου στην ξηρά.

Με αναφορά ειδικά στις λιμενικές εγκαταστάσεις της Κρήτης, απαιτείται ο εκσυγχρονισμός, η επέκταση ή και ανασχεδιασμός των υπαρχόντων βασικών εμπορικών λιμένων της νήσου στο Ηράκλειο, Χανιά και Ρέθυμνο. Σχετικοί προγραμματισμοί βέβαια υπάρχουν, σε επίπεδο Λιμενικών Ταμείων, όμως η υλοποίησή τους θα απαιτήσει σημαντικές επενδύσεις που είναι εφικτές μόνο με την συνδρομή αναπτυξιακών προγραμμάτων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Από τις περιορισμένες εντυπώσεις που έχει αποκτήσει ο υπογράφων μετά από συζητήσεις με τοπικούς φορείς στο Ηράκλειο και το Ρέθυμνο, προκύπτει κατ' αρχήν η ανάγκη για την δημιουργία τερματικών σταθμών (*terminals*) για τις εσωτερικές γραμμές, πέραν των διεθνών γραμμών ή επιβατών πλοίων αναψυχής, με χώρους αναμονής επιβατών, διακίνησης αποσκευών, ελέγχου εισιτηρίων, καταστημάτων παροχής υπηρεσιών, ρεστωρών κλπ. Τέτοιοι τερματικοί σταθμοί μπορούν, με κατάλληλο σχεδιασμό, να αποτελέσουν πόλο πολλαπλών οικονομικών δραστηριοτήτων για τον εκάστοτε λιμένα και να μη περιορίζονται απλώς στη διαμόρφωση χώρων αναμονής, επιβίβασης και αποβίβασης επιβατών. Επιτροπήθως, σε κάποια λιμάνια, όπως στο Ρέθυμνο, υπάρχει εκ των πραγμάτων αδυναμία εξυπηρέτησης, έστω υποτυπωδώς, πέραν του ενός πλοίου, εφόσον παρουσιάζονται ανυπέρβλητα προβλήματα κυκλοφοριακής συμφόρησης περί τον λιμένα. Συνεπώς, σε τετοιες περιπτώσεις, προτείνεται ο ωρίξικός ανασχεδιασμός των υπαρχόντων εγκαταστάσεων, με συνυπολογισμό της δυνατότητας επέκτασης των παρόντων λιμένων προς νέες, ελεύθερες κατευθύνσεις, ενδεχομένως πρός την θάλασσα.

Άρση προστατευτικών μέτρων - Cabotage

Η απελευθέρωση της αγοράς των ακτοπλοϊκών μεταφορών σε Ευρωπαϊκό επίπεδο (άρση «cabotage»), που είναι προς οριστική και καθολική εφαρμογή σε όλες τις χώρες της Κοινότητας το αργότερο εντός της επόμε-

νης δεκαετίας (μέχρι την 1.1.2004), είναι αναμενόμενο να τονώσει τον ανταγωνισμό μεταξύ των πλοιοκτητών και να βελτιώσει το επίπεδο παροχής υπηρεσιών, προς όφελος του επιβάτη και των ναυλωτών γενικότερα. Αυτή την στιγμή, είναι ακόμα ασφαές πώς θα αντιδράσει η Ελληνική πολιτεία στις επερχόμενες αλλαγές, εφόσον περιορίζεται δραστικά ο ρόλος της ως προς τον καθορισμό του ύψους των ναύλων και της παροχής των «αδειών σκοπιμότητας» στους ενδιαφερόμενους πλοιοκτήτες. Επίσης, δεν είναι ξεκαθαρισμένη η στρατηγική των Ελλήνων πλοιοκτητών, πέραν της γνωστής τακτικής των διαμαρτυριών και προσπαθειών για αδρανοποίηση των σχετικών με το cabotage αποφάσεων της Κοινότητας. Είναι πάντως αναμφισβήτητο και συνδέεται άμεσα με την ανάγκη αντικατάστασης ενός σημαντικού μέρους του Ελληνικού ακτοπλοϊκού στόλου (πέραν του 50%), λόγω υπέρβασης του ορίου ηλικίας, ότι οι Ελληνες ακτοπλόιοι θα κληθούν να επενδύσουν, την επόμενη δεκαετία, σημαντικά ποσά για την κατασκευή νέων ανταγωνιστικών πλοίων (και λιγότερο για την μετασκευή υπαρχόντων) εφόσον θα προκύψουν κανόνες ανοικτού ανταγωνισμού, όπου ο επιβάτης θα έχει την δυνατότητα επιλογής μεταξύ διαφόρων πλοίων, ανάλογα με τις ανάγκες του και τη δυνατότητα πληρωμής του αντίστοιχου ναύλου. Η κατάσταση του Φ/Γ ακτοπλοϊκού στόλου είναι σε σχέση με τα Ε/Γ-Ο/Γ, από πλευράς ηλικίας και ανταγωνιστικότητας, σε ακόμα χειρότερη θέση. Η σύμπτηξη μικρότερων εφοπλιστικών εταιριών σε κοινοπράξεις ή απορρόφηση τους από τις μεγάλες Ελληνικές ή διεθνείς εταιρίες, φαίνεται αναπόφευκτη. Οι μεγάλες ναυτιλιακές εταιρίες της Κρήτης, που έχουν σήμερα μία μονοπωλιακή θέση στις γραμμές επικοινωνίας με την ηπειρωτική Ελλάδα, είναι ίσως οι πλέον εκουγγλωμένες ακτοπλοϊκές εταιρίες της Ελλάδας και φαίνεται να είναι σε θέση να ανταγωνισθούν ικανοποητικά ξένες εταιρίες, εφόσον συνεχίσουν συστηματικά τον εκσυγχρονισμό του στόλου τους και κάνουν σκέψεις, πέραν των επιτυχών μετασκευών, για την εισαγωγή και νέων τύπων πλοίων, πέραν των συμβατικών, όπου βέβαια δικαιολογούνται τέτοιες επενδύσεις στο μέλ-

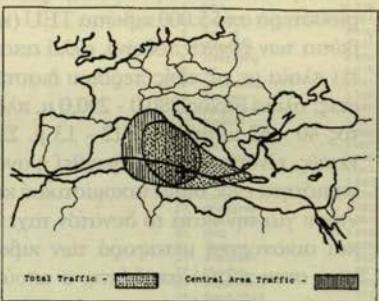
λον, ενώπιον της εμφάνισης ανταγωνιστών στις ίδιες γραμμές με ενδεχόμενα νέους τύπους πλοίων.

Αντικατάσταση-αναδιάρθρωση του ελληνικού ακτοπλοϊκού στόλου

Οπως προκύπτει από στατιστικές τουλάχιστον το 50% των Ε/Γ και Ε/Γ-Ο/Γ πλοίων της Ελληνικής ακτοπλοΐας, θα υπερβεί κατά την επόμενη δεκαετία το όριο της 35ετίας και προφανώς, θα πρέπει να αντικατασταθεί. Σημειώνεται ότι η μέση ηλικία των Ε/Γ και Ε/Γ-Ο/Γ πλοίων της Ελληνικής ακτοπλοΐας, ήταν σύμφωνα με στοιχεία του περασμένου έτους (1992) 25 έτη, ενώ τέσσερα έτη πρό τού (1988) ήταν περίπου 21 έτη (βλ. Σχήμα δ[9]). Το όριο ηλικίας δεν ισχύει εισέτι για τα κρονιαζερόπλοια και τα πλοία των διεθνών γραμμών Ελλάδας-Ιταλίας. Πάντως, όπως προσαναφέρθηκε, η αντικατάσταση και αναδιάρθρωση του Ελληνικού ακτοπλοϊκού στόλου, ή τουλάχιστον ο χρόνος απόδεσης των νέων πλοίων και των συναφών επενδύσεων, θα συμπέσει με την απελευθέρωση της αγοράς της Ελληνικής ακτοπλοΐας λόγω της άρσης του cabotage. Το διαμορφούμενο κλίμα είναι κατ' αρχήν τελείως ασαφές για τον υποψήφιο επενδυτή, εφόσον δεν γνωρίζει ούτε τους αιριανούς ανταγωνιστές του ούτε τους ακριβείς κανόνες του «παιχνιδιού», δηλ. το μέτρο της παρέμβασης της Ελληνικής Πολιτείας στην διαδικασία δρομολόγησης πλοίων. Συνεπώς, αργά ή γρήγορα, θα πρέπει οι ενδιαφερόμενοι, δηλ. οι Ελληνες ακτοπλόιοι και η Ελληνική πολιτεία, να καθίσουν σε ένα τραπέζι και να καθορίσουν τους όποιους κανόνες του νέου παιχνιδιού, στα πλαίσια των αποφάσεων της Κοινότητας. Ενδεχόμενως, τέτοιες άποψες συζητήσεις να έχουν μεταξύ των ενδιαφερούμενων, όμως χωρίς παγιωμένες αποφάσεις, είναι αδύνατο να διαμορφωθεί ένα ομαλό επενδυτικό κλίμα στον τομέα της Ελληνικής ακτοπλοΐας.

Προσαρμογή νομοθεσίας και τραπεζικού συστήματος

Η άρση του cabotage, η συνεπαγόμενη απελευθέρωση των αγορών και η εισαγωγή πλοίων νέας τεχνολογίας,

TABLE 1
MEDITERRANEAN INTER-PORT DISTANCES (EXCLUDING BLACK SEA)

Country	Port	Average distance from 53 major ports in the Mediterranean (nautical miles)
Malta	Valletta	675
Italy	Palermo	696
Tunisia	Tunis	726
Italy	Cagliari	734
Italy	Naples	737
Italy	Taranto	745
Crete	Heraclion	823
Algeria	Algiers	872
Italy	Genoa	889
France	Marseille	901
Spain	Cartagena	995
Egypt	Alexandria	996
Italy	Trieste	1,078
Lebanon	Beirut	1,128
Spain	Cadiz	1,242

TABLE 2
CONTAINER TRAFFIC OF MEDITERRANEAN AND BLACK SEA PORTS 1981 - 1980 - 1973

Port	Position			TEU Handled 1980	Percentage change 1980/81	Percentage change 1973/81
	1981	1980	1973			
Marseilles/Vos	1	2	5	366,652	+ 24%	+ 62%
Lugano	2	1	3	303,069	- 1%	+ 45%
Algeciras	3	4	-	287,552	+ 20%	-
Genoa	4	3	1	248,985	+ 3%	+ 52%
Limassol	5	15	-	214,569	+ 172%	-
Barcelona	6	5	6	207,748	+ 43,717	+ 37%
Piraeus	7	6	8	182,000	+ 165,125	+ 11%
Ravenna	8	7	-	178,822	+ 154,271	+ 26%
Valencia	9	12	-	169,017	+ 117,916	+ 43%
La Spezia	10	9	12	157,904	+ 135,192	+ 11,050
Haifa	11	8	2	146,900	+ 146,900	+ 70,218
Ashdod	12	13	4	121,749	+ 89,543	+ 52,920
Maples	13	10	10	121,016	+ 128,339	+ 25,773
Venice	14	12	-	92,432	+ 92,432	-
Trieste	15	14	9	86,722	+ 86,500	+ 28,721
Pelma	16	16	-	77,934	+ 72,706	+ 7%
Lattakia	17	18	-	72,872	+ 63,956	+ 18%
Alexandria	18	17	-	70,061	+ 69,111	+ 16%
Casablanca	19	20	-	53,674	+ 56,643	+ 5%
Koper	20	25	-	49,023	+ 37,831	+ 30%
Sete	21	23	-	44,225	+ 41,493	+ 7%
Cadiz	22	22	7	41,160	+ 44,631	+ 8%
Ilichevsk	23	24	-	40,500	+ 39,397	+ 3%
Palermo	24	21	13	39,729	+ 54,992	+ 14,594
Larnaca	25	30	-	37,548	+ 8,820	+ 25%
Beirut	26	19	-	36,410	+ 57,333	+ 26%
Varna	27	26	-	32,000	+ 32,000	-
Rijeka	28	27	-	19,728	+ 17,197	+ 15%
Thessaloniki	29	32	-	31,482	+ 4,088	+ 8%
Alicante	30	29	-	9,327	+ 9,106	+ 2%
Gibraltar	31	31	-	6,954	+ 6,954	+ 5%
Oran	32	23	-	5,760	+ 4,996	+ 14%
Savona	3	28	-	3,148	+ 14,777	+ 79%
Bari	34	34	-	2,990	+ 563	+ 42%
Total	34	34	12	3,539,544	+ 3,116,584	+ 589,142
					+ 14%	+ 50%

Σχήμα 7: «Κατανομή μεταφορικού όγκου σε φορτοεκφόρτωση containers για τους λιμένες της Μεσογείου για την περίοδο 1973-1980-1981, στοιχεία μέσων αποστάσεων.

απαιτούν την προσαρμογή τόσο της Ελληνικής νομοθεσίας, όσο και του τραπεζικού συστήματος δανειοδότησης των νέων ναυπηγικών κατασκευών. Οι απαιτούμενες ρυθμίσεις αφορούν τόσο τεχνικά θέματα ασφάλειας των επιβανόντων, του φορτίου και του ίδιου του πλοίου, καθώς και του θαλάσσιου περιβάλλοντος, αλλά και ρυθμίσεις επί οικονομικών θεμάτων, όπως οι νέες διαδικασίες δρομολόγησης πλοίων, η δυνατότητα δανειοδότησης νέων κατασκευών στα πλαίσια αναπτυξιακών νόμων. Ιδιαίτερα

τονίζεται η ανάγκη υποστήριξης των νέων κατασκευών πλοίων νέας τεχνολογίας, που είναι Ελληνικής σχεδίασης η έστω κατασκευάζονται σε Ελληνικά ναυπηγεία. Οι ανωτέρω ρυθμίσεις ενδιαφέρουν άμεσα τόσο τους Ελληνες εφοπλιστές και την Ελληνική ναυπηγική βιομηχανία, όσο και το Ελληνικό ερευνητικό και μελετητικό δυναμικό, που εμπλέκεται ή θα εμπλακεί στην προσπάθεια εκσυγχρονισμού του Ελληνικού ακτοπλοϊκού στόλου, κατά τα επόμενα έτη. Η ανάγκη θέσπισης ενός νέου αναπτυξιακού νόμου για την υ-

ποστήριξη νέων ναυπηγικών κατασκευών, με ειδικά προνόμια για τα πλούτια νέας τεχνολογίας, είναι υπό το φάσις της αναγκαίας αναδιάρθρωσης του Ελληνικού ακτοπλοϊκού στόλου επιτακτική, τόσο για τους ανωτέρω λόγους, όσο και για την αναγκαία γενικότερη υποστήριξη της αφανιζόμενης πλέον πανελλαδικά Ελληνικής ναυπηγικής βιομηχανίας.

Απρόσκοπτη σύνδεση με τις χώρες της ευρωπαϊκής κοινότητας και τους λοιπούς εμπορικούς εταίρους

Οι θυμβερές πολιτικές εξελίξεις στα Βαλκάνια, και ιδιαίτερα στην πρώην Γιουγκοσλαβία και το κρατίδιο των Σκοπίων, έκαναν κατανοητό σε όλους ότι η θαλάσσια οδός προς την Ιταλία είναι η μοναδική για την Ελλάδα εναπομένουσα οδός απλόσκοπης επικοινωνίας με τους εταίρους της στην Ευρωπαϊκή κοινότητα. Συνεπώς, απαιτείται η δυναμική ενίσχυση του θαλάσσιου συστήματος μεταφορών προς την Ιταλία και ιδιαίτερα των μεταφορικών κόμβων - λιμένων εκατέρωθεν της Αδριατικής. Τα αναπτυξιακά έργα στον λιμένα της Ηγουμενίτσας και των οδών πρόσβασής του, αντιμετωπίζουν εν μέρει και έστω καθυστερημένα, ένα γνωστό πρόβλημα συγκονωνιακής υποδομής της χώρας μας. Ομως, με συνεχίζομενη την Βαλκανική κρίση θεωρείται αδύνατο, χωρίς πρόσθετα έργα και στον λιμένα των Πατρών ή σε ένα τρίτο λιμένα στην Δυτική Ελλάδα, να ικανοποιηθούν οι τρέχουσες και μελλοντικές ανάγκες. Πέραν των άλλων, θα πρέπει οι αρμόδιοι να προβληματισθούν και με τον κορεσμό των λιμένων υποδοχής στην Ιταλία, πράγμα το οποίο απαιτεί το συντονισμό με τους Ιταλούς συναδέλφους τους.

Με την ανάπτυξη του λιμένα της Ηγουμενίτσας, η απόσταση της ηπειρωτικής Ελλάδας προς το πλέον γειτονικό λιμανί της Ιταλίας, το Brindisi, «έχει μικρύνει» στα 180 μιλλια περίπου, συνεπώς, η ενδεχόμενη εισαγωγή πλοίων νέας τεχνολογίας των 40+ κόμβων (που σημαίνει ταξίδι των 4 περίπου ωρών), θα μπορούσε να εξισορροπήσει πολλές αδυναμίες του παρόντος δυοκίνητου θαλάσσιου μεταφορικού συστήματος. Τα πλοία αυτά, βέβαια, δεν θα

λύσουν το πρόβλημα των φορτηγών αυτοκινήτων («νταλίκες»), για την ταχεία μεταφορά των οποίων ενδείκνυνται άλλοι τύποι πλοίων, όπως ταχέα Ro-Ro συμβατικού τύπου ή διάταξης catamaran εκτοπίσματος.

Με αναφορά στις οδούς επικοινωνίας της Κρήτης με τις χώρες της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (πρώθιης αγροτικών προϊόντων, εισαγωγή πρώτων υλών και βιομηχανικών προϊόντων) διαφαίνεται, μετά το ουσιαστικό κλείσιμο της Βαλκανικής οδού, ότι η άμεση και ταχεία σύνδεση της Κρήτης με τους λιμένες της Ιταλίας, θα είναι τελικά η πλέον οικονομική λύση. Ανάλογα με το μεταφερόμενο φορτίο και τις απαιτήσεις του, μπορούν να χρησιμοποιηθούν ταχέα E/G-O/G, Ro-Ro και containerships ή barge carriers (seabee και LASH). Βέβαια προς τεκμηρίωση των ανωτέρω απαιτείται μία τεχνικοοικονομική μελέτη που θα υποδεικνύει την βέλτιστη λύση για κάθε μεταφερόμενο φορτίο.

Συναρτήσει της στρατηγικής γεωγραφικής θέσης της Κρήτης στην Ανατολική Μεσόγειο, της ενδεχόμενης ανάπτυξης ενός διαμετακομιστικού κέντρου εμπορευματοκιβωτών και των αγορών στην Μέση Ανατολή και Βόρειο Αφρική προκύπτει, όπως ως προς την σύνδεση με την Ιταλία, η ανάγκη ταχείας σύνδεσης της Κρήτης με τις γειτονικές χώρες στο Νότο. Για τις μεταφορές αυτές, όμως, θα απαιτηθούν ενδεχομένως διαφορετικές προδιαγραφές για τους ενδεδειγμένους τύπους πλοίων, τη μεταφορική τους ικανότητα και τις υπηρεσιακές τους ταχύτητες, σε σύγκριση με την περίπτωση της Ιταλίας. Σε κάθε περίπτωση, πάντως, απαιτούνται τεχνικοοικονομικές μελέτες για την εξειδίκευση των προδιαγραφών του μεταφορικού συστήματος και προς συντονισμό των εμπλεκομένων φορέων.

Ενδομεταφορές και ενδοεπικοινωνίες της Κρήτης

Η Κρήτη, όπως και τα περισσότερα Ελληνικά νησιά, χαρακτηρίζεται αφενός, από τη συγκέντρωση των κυρίου δύκου των οικονομικών δραστηριοτήτων στις πρωτεύουσες των εκάστοτε νομών, οι οποίες στην Κρήτη ευρίσκονται στο σύνολό τους στις βρόχειες α-

κτές της νήσου, και αφετέρου από την ορεινή και δύσβατη ενδοχώρα, ενώ το νότιο μέρος της νήσου είναι, κατά βάση, πέραν των τουριστικών δραστηριοτήτων, ανεκμετάλλευτο. Παρά τις σημαντικές προσπάθειες για βελτίωση του οδικού δικτύου, φαίνεται ότι οι ενδοεπικοινωνίες μεταξύ των οικονομικών κέντρων ή μεταξύ χώρων παραγωγής πρώτων υλών ή αγροτικών προϊόντων και οικονομικών κέντρων, γίνονται αποκλειστικά με οδικά μέσα, ενώ θα μπορούσε πλέον οικονομικά και με λιγότερη επιβάρυνση του οδικού δικτύου και του περιβάλλοντος, να προωθηθούν θαλάσσιες οδοί επικοινωνίας, με ιδιαίτερες προδιαγραφές ανάλογα με το μεταφερόμενο φορτίο. Οπως και σε άλλες περιπτώσεις, η ενδειγμένη λύση που θα προδιαγράφει ένα συγκεκριμένο τύπο πλοίου, ανάλογης μεταφορικής ικανότητας και ταχύτητας, προϋποθέτει την εξέταση διαφόρων τεχνικοοικονομικών παραγόντων και συνεπώς, την εκπόνηση κατ' ελάχιστον, μιας μελέτης σκοπιμότητας.

Κρήτη περιφερειακό οικονομικό κέντρο

Η δυνατότητα ανάπτυξης της Κρήτης, με βάση και μόνο την προνομιακή γεωγραφική θέση της νήσου, ως ένα περιφερειακό οικονομικό κέντρο στην Ανατολική Μεσόγειο, είναι ελκυστική και υπό εξέταση. Συνεπαγόμενες δραστηριότητες οικονομικού ενδιαφέροντος, είναι χαρακτηριστικά, η ανάπτυξη ενός διαμετακομιστικού κέντρου εμπορευματοκιβωτών («container transhipment / distribution terminal»), η ανάπτυξη σταθμών ανεφοδιασμού και συντήρησης - επισκευής εμπορικών πλοίων, η ανάπτυξη της αναγκαίας υποδομής και δημιουργίας κέντρου δραστηριοτήτων ναυτιλιακών εταιριών («Εμποροναυτιλιακό κέντρο»).

Η ιδέα για τη δημιουργία ενός ή περισσότερων διαμετακομιστικών κέντρων στη Μεσόγειο, είναι παλαιά και έχει βέβαια, ήδη, ουσιαστικά υλοποιηθεί σε διάφορα σημεία της Μεσογείου, όπως π.χ., κατά κύριο λόγο, στον λιμένα της Marseilles/Fos (Γαλλία), της Algeciras-La Linea (Ισπανία) ή της La Spezia (Ιταλία), για να αναφέρουμε τους πιο σπουδαίους (βλ. πίνακες, Σχήμα 8, [10]). Στην Ανατολική Μεσόγειο, πέραν των λιμένων του Πειραιά και της Θεσσαλονίκης, που ευέλιπτοτούν να αναλάβουν όβλους διαμετακομιστικού κέντρου εμπορευματοκιβωτών στο μέλλον (ο Πειραιάς είχε το 1990 την πέμπτη θέση από πλευράς κίνησης

containerships (Post PANMAX generation) είναι σε θέση να μεταφέρει περισσότερα από 5.000 κιβώτια TEU (κιβώτια των 20x8x8 ποδών), αλλά απαιτεί πλοία με τις εξής περίπτων διαστάσεις: ολικό μήκος 280,0 - 290,0 μ, πλάτος 40 - 42 μ, βάθισμα 12 - 13 μ. Συνεπώς, είναι εύκολο να δειχθεί η αναγκαιότητα ενός διαμετακομιστικού κέντρου για την κατά το δυνατόν ταχεία και οικονομική μεταφορά των κιβωτίων στον τελικό αποδέκτη, ο οποίος τυγχάνει να ευρίσκεται εκτός των κυρίων γραμμών. Είναι γνωστό ότι ένα σημαντικό μέρος των εμπορευματοκιβωτών, που αφορούν στις αγορές της Μεσογείου αλλά και άλλων χωρών που έχουν έμμεσα πρόσβαση προς την Μεσόγειο, δρομολογούνται κατ' αρχήν προς τους λιμένες της Βόρειας Ευρώπης, και ιδιαίτερα προς το Rotterdam. Ο λιμένας του Rotterdam, αποτελεί σήμερα τον κεντρικό Ευρωπαϊκό λιμένα (EUROPORT) υποδοχής διά της θαλασσίας οδού, πάσης φύσεως φορτίου και της αναδιανομής του φορτίου αυτού προς τους τελικούς αποδέκτες λόγω της διάθεσης ενός σύγχρονου συγκονιωνιακού δικτύου (οδικό, σιδηροδρομικό και αεροπορικό δίκτυο, αλλά και ποταμόπλοια).

Η ιδέα για τη δημιουργία ενός ή περισσότερων διαμετακομιστικών κέντρων στη Μεσόγειο, είναι παλαιά και έχει βέβαια, ήδη, ουσιαστικά υλοποιηθεί σε διάφορα σημεία της Μεσογείου, όπως π.χ., κατά κύριο λόγο, στον λιμένα της Marseilles/Fos (Γαλλία), της Algeciras-La Linea (Ισπανία) ή της La Spezia (Ιταλία), για να αναφέρουμε τους πιο σπουδαίους (βλ. πίνακες, Σχήμα 8, [10]). Στην Ανατολική Μεσόγειο, πέραν των λιμένων του Πειραιά και της Θεσσαλονίκης, που ευέλιπτοτούν να αναλάβουν όβλους διαμετακομιστικού κέντρου εμπορευματοκιβωτών στο μέλλον (ο Πειραιάς είχε το 1990 την πέμπτη θέση από πλευράς κίνησης

ρελθόν, ανέκοψαν την ταχεία ανάπτυξη του λιμένα και έστρεψαν πολλές σπουδαίες εταιρίες (όπως π.χ. την NORASIA) σε αναζήτηση εναλλακτικών λύσεων εντός της Μεσογείου.

Σε κάθε περίπτωση, η διαμόρφωση ενός διαμετακομιστικού κέντρου στην Μεσόγειο, διέπεται από διαφορετικές αρχές, σε σύγκριση με τους λιμένες της Β. Ευφώπης. Εποι, εφόσον η χερσαία συγκοινωνιακή ανεπάρχεια και χαμηλή αποδοτικότητα φορτοεκφόρτωσης των περισσότερων χερσαίων λιμένων της Μεσογείου μπορεί να θεωρηθούν, πλην ολίγων εξαιρέσεων, ως δεδομένα, προκύπτει ότι ένα νησιωτικό διαμετακομιστικό κέντρο («πλωτός διανομέας»), μέσω του οποίου το φορτίο θα διανέμεται με υψηλή αποδοτικότητα προς τα πλοία-διανομείς («seeders»), έχει μεγάλες πιθανότητες επιτυχίας. Βέβαια, ειδικά στη Μεσόγειο, απαιτούνται για την επιτυχή εισαγωγή ενός ακόμα διαμετακομιστικού κέντρου (π.χ. στο Ηράκλειο), πέραν των υψηλών αρχικών επενδύσεων, και τα εξής:

1. Κατάλληλη γεωγραφική θέση, περίπου στο «κέντρο βάρους» των σπουδαιότερων μεταφορικών διαδρομών της Μεσογείου. Το Ηράκλειο, ή η Κρήτη γενικότερα, έχει τέτοια χαρακτηριστικά γεωγραφικού κέντρου. Η θέση της Κρήτης έχει σημαντικά ενισχυθεί κατά την τελευταία δεκαετία, μετά την επαναλειτουργία της διώρυγας του Σουνίου (γραμμές επικοινωνίας με τις αγορές των Αραβικών χωρών του κόλπου αλλά και κύριες γραμμές μεταφορών προς την Αττική και την Ασία/Αυστραλία) αλλά και τις δυσκολίες των οδικών μεταφορών μέσω της Βαλκανικής. Οι τελευταίες δυσκολίες επηρεάζουν ήδη, αρνητικά την εξέλιξη του λιμένα της Θεσσαλονίκης. Επίσης, το άνοιγμα των αγορών στις Ανατολικές χώρες, που επικοινωνούν με την Μαύρη Θάλασσα, ευνοεί την ανάπτυξη διαμετακομιστικών κέντρων στην Ανατολική Μεσόγειο.

2. Εξασφάλιση ταχείας και οικονομικής μεταφόρτωσης των κιβωτίων, από το μητρικό πλοίο της κύριας γραμμής στα πλοία-διανομείς («seeders»), κατόπιν από τους διανομείς στα διάφορα σημεία υποδοχής στην ξηρά και από εκεί έως την «πόρτα» των αποδεκτη. Το ίδιο ισχύει για την αντιστροφή κατεύθυνσης. Είναι απαραίτητο να α-

ποδειχθεί, μέσω συγκριτικών μελετών, ότι η χρήση ενός υποψήφιου διαμετακομιστικού κέντρου, προσφέρει οικονομικά οφέλη έναντι της χρήσης άλλων ανταγωνιστικών λιμένων ή άλλων μέσων προώθησης των προϊόντων.

3. Εξασφάλιση σταθερότητας στα κόστη χρήσης των λιμενικών εγκαταστάσεων, στην αποδοτικότητα των ποικίλων λιμενικών υπηρεσιών, περιλαμβανομένων των τελονειακών ελέγχων, και (ιδιαίτερα σημαντικό για όλες σχεδόν τις Μεσογειακές χώρες) η διασφάλιση σταθερότητας στις εργασιακές σχέσεις. Υπάρχουν παραδείγματα πολλών λιμένων, τόσο στη Μεσόγειο όσο και σε διεθνή κλίμακα, που σχεδόν έσβησαν από το χάρτη των διεθνών μεταφορικών κομβών ή έχασαν σημαντικό δύκο δραστηριοτήτων, διότι δεν ανταποκρίθηκαν ποικιλοτρόπως στα σημεία των καιρών μας.

4. Πέραν των απαραίτητων εγκαταστάσεων ενός διαμετακομιστικού κέντρου και ενδεχομένως για την Κρήτη ανεξαρτήτως αυτού, είναι προς εξέταση η ιδέα της ανάπτυξης ενός σταθμού ανεφοδιασμού, συντήρησης και επισκευής εμπορικών πλοίων στη νήσο. Είναι αξιοπόδεστο ότι η Κρήτη, παρά τη σπουδαία σημασία της θέσης, δεν έχει να παρουσιάσει παρόμοιες εγκαταστάσεις για εμπορικά πλοία, χωρίς βέβαια να παραβλέπεται, ότι οι εγκαταστάσεις στην Σούδα, ήδη παρέχουν παρόμοιες υπηρεσίες σε πολεμικά πλοία και βέβαια ότι, παρόμοιες μονάδες υπάρχουν και σε άλλα σημεία της Ελλάδος.

5. Η έννοια του διαμετακομιστικού κέντρου αλλά και κάθε σύγχρονου λιμένα, είναι άρροτκα συνδεδεμένη με την έννοια ενός επιχειρηματικού κέντρου, ιδιαίτερα στον τομέα των ναυτιλιακών επιχειρήσεων και της παραχής υπηρεσιών. Βέβαια, η δημιουργία τέτοιων κέντρων, απαιτεί σημαντικές επενδύσεις για την ανάπτυξη της αναγκαίας υποδομής, αλλά και μια επιθετική πολιτική προβολής των προτερημάτων κάθε υποψήφιου κέντρου, έναντι των ανταγωνιστών του, τόσο εντός όσο και εκτός Ελλάδος. Διότι ότι ισχύει για την Κρήτη, ισχύει, σε ορισμένες περιπτώσεις, και για άλλα γειτονικά σημεία της Ανατολικής Μεσογείου. Πάντως, δύο τουλάχιστον επιτυχή παραδείγματα μεγαλονήσων της Μεσογείου

(Κύπρος και Μάλτα), αποδεικνύουν την εφικτότητα των ανωτέρω προτεινόμενων.

Σύνοψη

Στα πλαίσια της παρούσας εισήγησης, έγινε μια περιγραφή των δυνατοτήτων εισαγωγής νέων τεχνολογιών και πλοίων νέας τεχνολογίας στην Ελληνική ακτοπλοΐα, με ιδιαίτερη έμφαση στις θαλάσσιες μεταφορές της Κρήτης. Λόγω της γενικότερης ανεπάρκειας πολλών στοιχείων του παρόντος συστήματος θαλάσσιων μεταφορών στην χώρα μας, η έννοια της εισαγωγής «νέων τεχνολογιών» συνδέθηκε, σε πολλά σημεία, με την έννοια του «εκσυγχρονισμού», κάτι που ενδεχομένως δεν ισχύει κατά τον ίδιο τρόπο, σε προηγμένες χώρες. Η εξέταση των εκτιθέμενων πλαισίων, έγινε υπό το πρίσμα των εξελίξεων στην Ελληνική ακτοπλοΐα κατά την επόμενη 10ετία έως και 20ετία, που θα συμπτέσει με την άρση ορισμένων προστατευτικών μέτων για την Ελληνική ακτοπλοΐα (άρση «cabotage»), αλλά και την ανάγκη αντικατάστασης τουλάχιστον, του 50% των Ε/Γ-Ο/Γ πλοίων της Ελληνικής ακτοπλοΐας, λόγω υπέρβασης του ορίου ηλικίας («35ετία»). Επίσης, συντολογίσθηκαν οι εξελίξεις στα Βαλκάνια και την Ανατολική Μεσόγειο γενικότερα, από την οπτική γονών της Κρήτης, ως υποψήφιο κέντρο οικονομικών δραστηριοτήτων στο Μεσογειακό χώρο. Εγίναν προτάσεις για την αναβάθμιση της σχετικής με όλες τις ναυτιλιακές δραστηριότητες υποδομής της νήσου. Τα συμπεράσματα, στα επιμέρους σημεία, για τις δυνατότητες οικονομικής ανάπτυξης της νήσου είναι θετικά, όμως απαιτούν τη συνεργασία πολλών φρέσκων και την προσεκτική μελέτη διαφόρων πλαισίων, για την επίτευξη των προδιαγραφέντων υψηλών στόχων.

Αναφορές

- [1] Thrillo, R., Ed.(1993), «JANE's High Speed Craft Technology», London.
- [2] Papanikolaou, A. Zaraphonitis, G., Androulakakis, M. (1990), «Preliminary Design of a High-Speed SWATH Passenger Ferry», Journal Marine Techno-

- logy, New York. (βλ. Ερευνητικό πρόγραμμα ΠΡΟΠΕ - ΓΓΕΤ, Εργαστήριο Μελέτης Πλοίου, ΕΜΠ, 1987-1989)

[3] Papanikolaou, A., Atlar, M, Khatib, O., «*Hydrodynamic Analysis and Design of a SWATH Multipurpose Research Vessel - SMURV*», Proc. 2nd Int Conf. on Fast Sea Trans. FAST'93, Yokohama. (βλ. Ερευνητικό πρόγραμμα EU 409 EUROMAR-SMURV, Εργαστήριο Μελέτης Πλοίου, ΕΜΠ, Italmare s.p.a - Italy, BMT Cortec Ltd - United Kingdom, Δ/νση έργου : ΕΜΠ, εθνική χορηγιατοδότηση: ΓΓΕΤ, 1989 - 1993)

[4] Rydberg, A.(1986),«*An Information Interchange System for Transport and Trade Makes Inter-Port Systems Possible*», Proc. 9th Int. Conf. Ro-Ro '86, Gothenburgh.

[5] Roos, C.(1984), «*The Door-to-Door Information Concept for Ports and their Users*», Proc. 7th Int. Conf. Ro-Ro'84, Nice.

[6] Psaraftis, H., Papanikolaou, A. (1992),«*Introduction of New Technology to Short Sea Shipping in Greece*», Proc. 1st Conf. on Short Sea Shipping in Europe, Den Hague.

[7] Lloroch, K. J.(1984), «*The pros and Cons of a Central Trans-shipment/Distribution Terminal in the Mediterranean*», Proc. 7th Int. Conf. Ro-Ro'84, Nice.

[8] Παπανικολάου, Α., «*Εισαγωγή Νέων Τεχνολογιών στα Θαλάσσια Μεταφορικά Μέσα*», ΕΜΠ, report Εργαστήριο Μελέτης Πλοίου, Οκτώβριος 1993.

[9] Ψαραftis, X.,«*Ελληνική Ακτοπλοΐα: Κατάσταση, Προοπτικές και Επενδυτικές Ενκαυτίες*», Πρόγραμμα ΕΤΒΑ, Μάιος 1993.

[10] Anonymous, «*Containerisation International - Yearbook 1992*», 1992/93.